

“মৰমৰ সোন-দেহৰ অহংকাৰ এৰি দেহী অভিমানী হোৱা, নিজৰ কল্যাণৰ কাৰণে স্মৰণৰ টোকা ৰাখিবা, বিশেষ স্মৰণত বহিবা, স্মৰণেৰে বিৰ্কম বিনাশ হব”

প্ৰশ্ন:-বাবাই তোমালোকক প্ৰথমে কোনটো নিয়ম শুনালে ?

উত্তৰ:-প্ৰথম নিয়ম হল -সকলো দেখি থাকিও বুদ্ধি চঞল হব নালাগে। এক পিতাৰ স্মৰণ থাকিবা। নিজৰ পৰীক্ষা লব লাগে যে মোৰ বৃত্তি দেখিলে বেয়া হয় নেকি ? তুমি হাতেৰে কাম কৰি অন্তৰে পিতাক স্মৰণ কৰি থাকিবা, ইয়াত চকু বন্ধ কৰাৰ কথা নাই।

ধাৰণা:

১ শ্ৰীমতৰ ওপৰত সহায়ক হোৱা। পিতাক নিজৰ কৰ্মৰে দেখুৱাবলৈ সকলোকে ঘৰ পথ দেখুৱা।

২ নিমন্ত্ৰ হৈ সকলো সম্ভালিবা। কোনো মোহ নাৰাখিবা। পিতা মাতাৰ দৰে সন্মানৰ সৈতে উত্তীৰ্ণ হোৱা।

বৰদান:- দয়াৰ ভাৱনাক জাগ্ৰিত কৰি দুখৰ দুনীয়া খনক পৰিৱৰ্তন কৰি মাষ্টৰ দয়াশীল হোৱা:-

- প্ৰকৃতিৰ অস্থিৰতাত যেতিয়া আত্মাই চিঞৰিব, দয়া আৰু কৃপা বিচাৰিব তেতিয়া দয়াশীল স্বৰূপক জাগ্ৰিত কৰি তেওঁ লোকৰ চিঞৰ শুনিবা। দুখৰ দুনীয়াক পৰিৱৰ্তন কৰিবলৈ নিজকে সম্পন্ন বনোৱা। পৰিৱৰ্তনৰ শুভ ভাৱনাক তীব্ৰ কৰা। নিজকে সম্পন্ন বনালে এই দুখৰ দুনীয়া সম্পন্ন (সমাপ্ত) হৈ যাব, এই কাৰণে স্ময়ং প্ৰতি, লাগিলে সকলো আত্মাৰ প্ৰতি দয়া ভাৱনাক জাগ্ৰিত কৰা। যত দয়া হব তাত তোমাৰ মোৰ অস্থিৰতা নোহোৱা হব।

শ্লোগান: জ্ঞান আৰু যোগৰ দুইখন পাখি শক্তিশালী হলে উৰি যোৱাৰ কলাৰ অনুভৱ কৰিব পাৰিবা।

